

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هوادار پورتال – کابل

۲۵ جون ۲۰۱۲

تبارز اخلاق پرچمی است و یا تصفیه حساب سیاسی؟

به دنبال آن که در اول سرطان سردسته غلامان وعده داد که من بعد، مصلحتگرایی نخواهد نمود و همه آنانی که وی را می شناختند از این جوک کرزی به قدر کافی خندیدند و از جمله همکار گرامی پورتال آقای "خالق داد پغمانی" هم وی را لافوک و بد تر از آن به مرغ تخمیی تشبیه نمود که با دیدن رهگذر خودش پشت می دهد، و بدان طریق به وی گوشزد کرد که لاف نزن، دیروز «شنبه ۳وم سرطان» در اول صبح کرزی لافوک ثابت ساخت که این بار لاف نبوده بلکه به راستی راستی دیگر با کسی مصالحه ندارد و جهت اثبات آن هم یکی از مزدوران و خادمان قبلی و فعلی روس یعنی "پرچمی پراز چم منحوس سرتاسر سیاه" «کبیر رنجبر» را به اتهام تجاوز به عنف بالای یک دختر جوان به زندان افکند.

این خبر را معاون لوی خرنوال دولت پوشالی یعنی «رحمت الله نظری» اعلام داشته افزود:
دختر جوانی که اینک ۲۰ سال عمر دارد و دو ونیم سال قبل از ولسوالی ده سبز کابل اختطاف شده بود، و در تمام مدت در خانه خواهر زاده "کبیر رنجبر" در بند بود، اینک و بعد از گذشت اینهمه مدت، در حالی که طفلی را نیز در آغوش دارد و به صراحت می گوید که این طفل محصول تجاوزات جنسی بیهمی است که کبیر رنجبر بر وی انجام داده است، پیدا شد.

"کبیر رنجبر" که یکی از پرچمی های مربوط به شاخه ببرک- بریالی بود و اینک با در نظر داشت سابقه کاری در درون جناح پرچم، به حیث یکی از رهبران به اصطلاح حزب "حق و عدالت" به فروش وطن به مشتری جدید ادامه

می دهد، یکی از سرشناسترین افراد پرچمی بود که با اشغال کشور به وسیله آمریکا و شرکای جنایاتش، شف شف نگفته با کفتن شفتالو و عضویت در پارلمان دولت پوشالی، به صورت رسمی به علاوه حلقه غلامی روسها، حلقه غلامی امریکا را نیز به گردان آویخت.

او که در تمام مدت دوراول شورای وطنفروشان به حیث عضو آن شورا گاهی به میخ می زد و زمانی هم به نعل، به دنبال آن که در دور دوم آن شورا، استعمار هم او را شایسته ادامه خدمت به خود ندانسته و از بازی استعماری کنار گذاشته شد، معنای "تاریخ مصرف" را که در پشت تمام اموال استعماری درج است نخواست بداند و فکر کرد که می تواند با تکیه بر روابط شرق و غرب خود، باز هم خود را بر شورای وطنفروشان تحمیل نماید، و یک چندی زنده باد و مرده باد گفت و حتا کار را به جایی رسانید که حزب هم ساخت، هیچ فکر نمی کرد که معنای "تاریخ گذشته" چیست و چرا باید به همان اندازه که از غارت دارائی های مردم غصب نموده قناعت کرده و دیگر به دنبال چوکی و منصب در دولت دست نشانده نگردد.

از دیروز که من این خبر را شنیده ام، به مثابه یکی از باشندگان کابل و یکی از کسانی که پوست پرچمی را در چرمگری می شناسد، با چندین دوست دیگر نیز در مورد مشوره نموده ایم که قضیه از چه قرار می تواند باشد؟ مشکل قضیه به خاطر بیست که از یک طرف اخلاق پرچی گرانه یک پرچمی رسوا است که به گفته زنده یاد جانباز بزرگ مردم افغانستان "مجید کلکانی" «ترویج سیستماتیک» فحشاء یکی از سیاست های شان بود و خود تا به گلو در لجن فسق و فساد غرق بودند و از طرف دیگر، دوسیه سازی های مروج در دولت دست نشانده است، که تا حال به ندرت اتفاق افتاده که در چنان مواردی اتهامی راست ثبوت شده باشد.

در هر صورت چه "کبیر رنجبر" آن اختطاف و تجاوز جنسی را انجام داده باشد و چه هم نکرده باشد، آن تجاوز با تمام اهمیت آن، در مقایسه با جنایات و خیانت هائی که پرچم در مجموع و رهبران آن به صورت اخص در حق مردم و کشور در بند ما مرتکب شده اند، می تواند هیچ به شمار بیاید. هیچ به شمار بیاید زیرا پرچم و خلق در دوران حاکمیت ۱۴ ساله شان، بر هزاران زن و دختر و حتا بچه تجاوز جنسی نموده و به هزاران زن و دختر را بی سیرت نموده اند.

به علاوه آنها در طی دوران حاکمیت سیاه و استبدادی شان، میلیونها انسان را نابود و یا آواره ساخته، همان شرایط مرگ سرپرست خانواده ها و آوارگی به هزاران زن، دختر و پسر بچه را به دامان فساد و فحشاء کشانیده است. در نتیجه چه "رنجبر" این بار هم مرتکب چنین جنایتی شده باشد و یا نشده باشد، به اتهام تجاوز به ناموس این و یا آن فرد به زندان افتادن، بیش از آن که یک اتهام باشد، بر مبنای سوابق آنها جرمیست مشهود که باید مجازات شود.

اما این که چه کس و یا نهادی حق دارد او را به محاکمه بکشاند، سؤالیست که باید بیشتر مورد مذاقه قرار بگیرد. چه از نظر من دولتی که ناموس میهن را در قبال چند صد و یا هزار میلیون دالر به فروش می رساند و ناموس فروشی خود را به عنف و جبر می خواهد بر مردم بقبولاند، به هیچ صورت حق ندارد یکی از شرکای جرمش را به چنان اتهامی به بند افکنده و بدان وسیله برای خود اعتبار کمائی نماید.

به محاکمه کشانیدن جنایتکاران خلقی- پرچمی و اخوانی - طالبی و تکنوکرات کنونی حق و وظیفه مردم افغانستان است که بعد از بیرون انداختن نیروهای اشغالگر و سرنگون ساختن دولت دست نشانده می باید آنها را به پای میز محاکمه کشانیده، داد مردم از آنها بستانند.